

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11943

гр. София, 26.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в закрито заседание на 26.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

като разгледа дело номер **3634** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба, подадена от Д. Н. Н. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26-4332-001136 от 09.03.2026 г., издадена от П. Х. П. – полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която по отношение на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, буква „з“, подбуква „бб“ от ЗДвП. Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона – основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК.
В жалбата е обективизирано и искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение. Същото е аргументирано с твърдения за настъпване на значителни и трудно поправими вреди, произтичащи от факта, че отнемането на СУМПС пречатства изпълнение на семейните му задължения свързани с полагане на грижи за близък човек М. С. К., 75 години - майка на съпругата му, която е болна от онкологично заболяване, трудно подвижна и на която предстои оперативна интервенция. В подкрепа на изложеното представя: Епикриза от 06.03.2026 г.; Епикриза от 19.03.2026 г.; Удостоверение за сключен граждански брак; Удостоверение за раждане на Н. Д. К.. Посочва, че М. К. живее сама и се нуждае от ежедневен транспорт до лечебни заведения във връзка с извършваните и изследвания и процедури, като същият е единственият член на семейството, който може да осигури транспортирането и обслужването на М. К.. Според жалбоподателя отнемането на СУМПС отнема възможността му да се грижи за близката му и създава реална опасност за живота и здравето ѝ. Счита, че е налице очевидна диспропорция между засегнатите интереси, като надделява интересът от спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, чрез което ще се възстанови възможността да се грижи за член на семейството, който е в лошо здравословно състояние. При така изложеното иска спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на оспорената ЗППАМ.

Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо. Същото е направено при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ и от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно.

Разгледано по същество е основателно.

В конкретния случай спрямо В. Н. Г. е приложена принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца. Мярката е приложена на основание чл. 171, т. 1, буква „з“, подбуква „бб“ от ЗДвП. Заповедта препраща към съставения АУАН Серия ГА № 5108413 от 08.03.2026 г., съгласно който Д. Н. Н. виновен е нарушил разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП – водачът не контролира ППС, което управлява и чл. 123, ал. 1, т. 3 от ЗДвП – водачът нарушава задължението си като участник в ПТП. В ЗППАМ е описано нарушението, а именно: На 08.03.2026 г. около 14:30 ч. в [населено място], Д. Н. Н. управлява лек автомобил Форд с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Мото-П. лизинг ЕООД, по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като срещу номер 17, поради недостатъчен контрол при паркиране върху управляваното МПС, реализира ПТП в намиращия се пред него лек автомобил БМВ с рег. [рег.номер на МПС] , след което не уведомява и напуска мястото пеша.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед подлежи на обжалване по реда на чл. 172, ал. 6 ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредбата обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, но по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя.

Според правната теория, за значителни се преценяват вреди, които имат посочено материално изражение, а като трудно-поправими вреди, които касаят ценности като живот и здраве.

Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя. В настоящия случай искането за спиране се обосновава с вероятното настъпване на трудно поправима вреда, изразяваща се в невъзможност за придвижване и полагане на грижи за близък роднина с множество заболявания, който е неподвижен и не може сам да се грижи за себе си. Подкрепено е с писмени доказателства за влошено здравословно състояние на М. С. К., 75 г. /майка на съпругата на жалбоподателя/. Действително автомобилният транспорт не е единствен начин за придвижване в градски условия. В случая обаче, с оглед обстоятелството, че лицето полага грижи за възрастен болен родител, необходимостта от явяване в различни лечебни заведения за прегледи и лечения, включително и оперативно такова, предварителното отнемане на СРМПС, респ. невъзможността на жалбоподателя да ползва автомобила си, сериозно ще затрудни същия да се грижи за майка си и да осигурява ежедневните ѝ нужди. Следователно с допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акта сериозно се засяга правната сфера на лицето, доколкото се ограничава до голяма степен възможността му да се придвижва и да се полага грижи за близък роднина /майка на съпругата на жалбоподателя/ на 75 г. и с множество заболявания. Ето защо, настоящият състав приема, че в случая е налице противопоставим правен интерес, съпоставим на обществения интерес, който предварителното изпълнение засяга. Въз основа на тези мотиви, съдът намира, че са налице законовите предпоставки по чл. 166, ал. 2 от АПК за постановяване спиране изпълнението на оспорения акт. Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд-София град, Трето отделение, 20-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001136 от 09.03.2026 г., издадена от П. Х. П. – полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“ - СДВР, до приключване на производството по оспорването му с влязъл в сила съдебен акт. Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: